

- podpůrně částečnou změnou napadeného rozhodnutí zamítl žádost protistrany o výmaz ochranné známky EU¹⁵⁹ z důvodu neužívání ve vztahu k výrobkům a službám ve třídách 30 (Káva), 41 (Vzdělávací činnost a odborná příprava, vzdělávací kurzy), 43 (Stravování, služby poskytované podniky, které se zavazují obstarat potraviny a nápoje připravené ke konzumaci poskytované bary, restauracemi, samoobslužnými restauracemi, jídelnami);
- uložil účastníku řízení, který nebude mít ve věci úspěch, náhradu nákladů tohoto řízení a řízení v obou předcházejících stupních.

Dovolávaný žalobní důvod

- Nesprávné hodnocení důkazů o užívání ve smyslu čl. 58 odst. 1 písm. a) a čl. 18 odst. 1 nařízení č. 2017/1001.

Žaloba podaná dne 24. ledna 2018 – Autoridad Portuaria de Vigo v. Komise

(Věc T-41/18)

(2018/C 142/69)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobce: Autoridad Portuaria de Vigo (Vigo, Španělsko) (zástupce: J. Costas Alonso, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce podává Tribunálu návrh, aby:

- Soudní dvůr Evropské unie zajistil, že Evropská komise bude coby strážkyně Smluv plnit svou povinnost dbát na jednotné uplatňování právních předpisů Společenství všemi členskými státy a jednala tak, aby bylo zaručeno jednotné uplatňování evropské právní úpravy dovážení produktů živočišného původu ze třetích zemí do všech členských států a aby byly sjednoceny předpisy upravující tyto kontroly;
- konkrétně uložil Generálnímu ředitelství pro zdraví a bezpečnost potravin Evropské komise povinnost provést komparativní analýzu uplatňování právních předpisů Společenství upravujících dovážení produktů živočišného původu ze třetích zemí do přístavů Vigo a Leixoes (Portugal).

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobce na podporu své žaloby uvádí, že rozdílné uplatňování právních předpisů Společenství upravujících dovážení mražených a chlazených produktů rybolovu ze zemí mimo Společenství představuje porušování pravidel hospodářské soutěže a *level playing field*, což v konečném důsledku vede k narušení vnitřního trhu.

K tomu dále uvádí, že přístavy hrají klíčovou roli v obchodu se zbožím, a to obzvláště při dovážení produktů rybolovu, z nichž 76 % se přiváží do přístavů.

Žaloba podaná dne 6. února 2018 – Alfamicro v. Komise

(Věc T-64/18)

(2018/C 142/70)

Jednací jazyk: portugalština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Alfamicro – Sistema de Computadores – Sociedade Unipessoal, L.^{da} (Cascais, Portugalsko) (zástupci: G. Gentil Anastácio a D. Pirra Xarepe, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- určil, že rozhodnutí Komise C(2017) 8839 final ze dne 13. prosince 2017, týkající se vymáhání pohledávky, je v rozsahu, v němž se vztahuje na oznámení o dluhu č. 3241507078, nicotné, a v ostatních částech neplatné;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně následující žalobní důvody.

1. V souvislosti s návrhem na prohlášení nicotnosti žalobkyně uvádí, že Komise v rozporu s články 19 SEU a 272 SFEU zasahuje do pravomocí soudů, neboť nahrazuje rozhodnutí Tribunálu ze dne 14. listopadu 2017 (věc T-831/14), v němž byla definována pohledávka Unie ve vztahu k blíže určené povinnosti, jiným rozhodnutím, jež je exekuční titulem, týkajícím se téže povinnosti.
2. V souvislosti s návrhem na prohlášení neplatnosti žalobkyně namítá:
  - nedostatek odůvodnění, neboť se Komise omezila na tvrzení, že v rámci kontrol finančního auditu provedených v souvislosti s dohodou, na kterou se vztahuje napadené rozhodnutí, byly odhaleny systémové chyby, aniž vysvětlila, v čem tyto chyby spočívají;
  - porušení práva, neboť Komise tím, že závěry finančního auditu provedeného v rámci jednoho smluvního vztahu automaticky vztáhla na jiné smluvní vztahy, porušila čl. 135 odst. 5 druhý pododstavec nařízení č. 966/2012 ⁽¹⁾, jakož i takovou základní zásadu veřejnoprávních smluv obecně a konkrétních veřejnoprávních smluv, jako je nezměnitelnost ujednání o odměně.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla pro souhrnný rozpočet Unie a kterým se zrušuje nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 (Úř. věst. 2012, L 298, s. 1).

Žaloba podaná dne 9. února 2018 – Barata v. Parlament

(Věc T-81/18)

(2018/C 142/71)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Joao Miguel Barata (Evere, Belgie) (zástupci: G. Pandey, D. Rovetta a V. Villante, advokáti)

Žalovaný: Evropský parlament

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- nejprve, v případě potřeby, určil, že článek 90 služebního řádu je neplatný a není použitelný v tomto řízení vedeném podle článku 277 Smlouvy o fungování Evropské unie;